

पद १८०

(राग: वसंत - ताल: त्रिवट)

अशी कशी मुरली तुझी असे मनमोहना रे ॥१॥ नहात होत्यें नग्न
नहाणीं । लावुनी केसासी फणी । मुरली ऐकुनी ध्वनी । तशीच
नग्न धावल्यें । त्या वृंदावना रे ॥२॥ भरुनि ठेविलें शिरीं कुंभ पाणी ।
जात्यें गृहा चक्रपाणी । कुंभ विसरला म्हणूनी । पुन्हां फिरुनी
आल्यें । यमुना जीवना रे ॥३॥ म्हणतसे माणिकदास । लावुनी
चरणाचा ध्यास । गोपी भुलल्या मुरलीस । नसे देहभावना रे ॥४॥